

L'honor de la política

- La coherència i la capacitat de convèncer i arribar a acords amb els adversaris van definir Solé Tura

JORDI BORJA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 6.12.09

Jordi Solé Tura era i serà un referent polític per molt temps. També un intel·lectual culte i brillant, seductor, cordial i divertit, un gran amic dels amics i una persona extraordinàriament amable amb tothom. Una persona que es feia estimar. També un esportista competitiu que no suportava perdre. I un viatger de curiositat infinita i delerós d'aventura. A estones poeta, en tot moment amant de la música, lector bulímic i company enamorat de la **Teresa**. Hem estat amics, còmplices sovint de militància, però l'afecte ha estat sempre més fort que la proximitat més o menys gran en la vida política. Quan estimes molt les paraules sempre et semblen insuficients, i en tot cas, poc publicables. Deixem-ho córrer.

Voldria escriure alguna cosa que ell considerés que era necessari dir. Li havia sentit proclamar el valor de la política i mostrar preocupació quan veia que es degradava. Vivim un moment històric poc favorable al prestigi dels polítics: impotència per afrontar els reptes i problemes de la crisi i els comportaments poc edificants en les institucions i en els partits. Havíem comentat que els partits no estaven sovint a l'alçada corresponent però que també se'ls demanava més del que podien fer. Com que valorava la importància dels partits s'indignava davant de la deshonestat política o personal d'alguns dels seus representants. Coincidíem a constatar que la visibilitat de la política i la impunitat amb què se la pot criticar obliga els càrrecs públics i els militants de partit a

un plus d'exigència moral, ja que la confiança és una condició indispensable per la seva feina. Potser hi afegiríem un comentari irònic sobre els comportaments dels membres de consells d'administració, directius d'empreses o professionals rellevants: si es coneguessin i se'ls apliquessin els mateixos criteris en relació als diners... bé, deixem-ho així, això no toca. **Jordi Solé Tura** ha estat un exemple de polític moral, honest, digne. Ell hi afegiria que no és un cas únic, ni molt menys.

Quant a moral personal molts altres polítics, públics o de partit, no tenen res a envejar-li, però sí que em sembla que cal destacar unes virtuts que no sempre són freqüents en la vida política. La coherència i mantenir-la tot i adaptant-se als canvis de l'entorn, la capacitat de convèncer i fer acords amb els adversaris sense renunciar als valors i als objectius que en cada moment es consideren principals, tenir sempre criteris propis (que són els que et permeten convèncer) sense faltar gens ni mica a la lleialtat al partit. El **Jordi** va militar molts anys al PSUC, amb un interval a Bandera Roja, i més tard al PSC. Però no solament no va criticar mai el partit que havia abandonat (o potser que l'havia deixat a ell) tampoc aquests canvis van representar un canvi de valors i posicions de fons. Recordo que **Gregorio López Raimundo** en va comentar les seves memòries. «M'han agradat i m'han sorprès una mica. Ens deixa molt bé (es referia al PSUC). Crec que massa bé». També s'ha dit que era molt «conciliador» i es posa com a exemple el seu rol en l'elaboració de la Constitució. Crec que el **Jordi** si bé no va poder evitar algunes formulacions cautelars per la dreta espanyolista també va ser capaç d'influir decisivament en el seu redactat en relació al reconeixement de Catalunya i a la possibilitat de deixar la porta oberta a transformacions socials i democràtiques profundes. Els testimonis de personalitats d'altres camps polítics com **Roca Junyent** i **Herrero de Miñón** ho

confirmen.

Permetin finalment que faci un comentari sobre el Jordi militant, primer a la clandestinitat i després a la legalitat. Home disciplinat, anava a les llargues reunions internes, les aguantava del començament al final, però no les suportava. Tampoc li agradava gens ni mica la clandestinitat, no tan pel temor de la repressió com per la desproporció que hi havia entre l'esforç per poder mantenir la vida interna i l'eficàcia de l'acció a l'exterior. Però va ser durant gairebé 50 anys militant, d'una manera o d'una altra, i quasi la meitat a la clandestinitat.

Certament un personatge que honora la política.